

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BAKARA SÛRESİNİN TÜRKÇE ANLAMı:

(Medîne'de inmiştir. 286 Âyettir.)

Sayfa: 2, Cüz: 1

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla.

1- Elif, Lâm, Mîm.

2- İşte bu, kendisinde şüphe olmayan, müttakîler için de hidâyet olan bir Kitaptır.

3- Onlar ki, gayba iman ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden infâk ederler.

4- Ve onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de iman ederler ve âhirete de kesin bir bilgiyle inanırlar.

5- İşte bunlar, Rabblerinden olan bir hidâyet üzeredirler; kurtuluşa erenler de ancak onlardır.

Sayfa: 3, Cüz: 1

6- Şüphesiz, o inkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, iman etmezler.

7- Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde de perdeler vardır. Ve büyük azap onlarındır.

8- İnsanlardan öyleleri vardır ki: 'Biz Allah'a ve âhîret gününe iman ettik' derler. Oysa onlar inanmış değildir.

9- Allah'ı ve iman edenleri aldatmaya çalışıyorlar. Oysa onlar ancak kendilerini aldatmaktadırlar da, farkında değildir.

10- Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acıklı bir azap vardır.

11- Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiği zaman: 'Biz ancak ıslâh edicileriz' derler.

12- Dikkat edin, şüphesiz ki onlar fesat çıkaranların tâ kendileridir. Fakat farkına varamazlar.

13- Ve onlara: 'İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin' denildiği zaman: 'Akılsızların iman ettiği gibi mi iman edelim?' derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar kendileridir. Fakat bilmezler.

14- Onlar iman edenlerle karşılaştıkları zaman: 'İman ettik' derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise: 'Şüphesiz biz sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay edicileriz' derler.

15- Asıl, Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içerisinde şaşkınca dolaşmalarına zaman tanır.

16- İşte onlar hidâyet karşılığında sapıklığı satın alan kimselerdir. Fakat ticaretleri kazanç sağlamadı ve hidâyet yolunu da bulamadılar.

17- Onların durumu, ateş yakan kimsenin durumu gibidir. Ateş, çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır, artık görmezler.

18- Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar (Hakk'a) dönmezler.

19- Ya da (onlar) gökten boşanan, içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler) bulunan şiddetli yağmura (tutulmuş kimseye) benzerler. Yıldırımlardan ölmek korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah kâfirleri çepeçevre kuşatandır.

20- Şimşek nerdeyse gözlerini kapıp alıverecek. Onları aydınlattığında ışığında yürürler, üzerlerine karanlık çökünce dikilip kalırlar. Allah dileseydi onların işitmelerini ve görmelerini giderirdi. Şüphesiz ki, Allah her şeye kâdirdir.

21- Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibâdet ediniz ki, takvâ sahibi olasınız.

22- O (Rabb) ki, yeryüzünü sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Gökten su indirip onunla size rızık olarak meyveler çıkardı. O halde, bile bile Allah'a eşler koşmayın.

23- Eğer kulumuz (Muhammed)'e indirdiğimiz (Kur'ân)'dan şüphe içinde iseniz, siz de onun benzerinden bir sûre getirin. Allah'tan başka şahidlerinizi de (yardıma) çağırın; eğer doğru söyleyen kimseler iseniz (bunu yapın).

24- Eğer bunu yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla taşlar olan ve kâfirler için hazırlanmış o ateşten sakının.

Sayfa: 5, Cüz: 1

25- İman edip sâlih ameller işleyenlere, kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetlerin olduğunu müjdele! Onlardaki herhangi bir meyveden rızık olarak yedirildikçe: 'İşte bu, daha önce de rızıklandırıldığımız şeydi' derler. Bu, birbirine benzer şekilde kendilerine getirilir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

26- Şüphesiz Allah, bir sivrisineği ya da onun üstünde bir şeyi örnek olarak vermekten hayâ etmez (çekinmez). İman edenler, bunun Rabblerinden gelen bir hak olduğunu bilirler. İnkâr edenlerse: 'Allah, bu örnek ile ne kastetti?' derler. Allah, bu örnekle birçoğunu saptırır ve birçoğunu da hidâyete ulaştırır. O, bununla fâsık olanlardan başkasını saptırmaz.

27- Onlar ki, verdikleri kesin sözün ardından Allah'ın ahdini bozarlar. Ve Allah'ın, birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler; yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar, zarara uğrayanların tâ kendileridir.

28- Nasıl olur da Allah'ı inkâr edersiniz? Hâlbuki sizler ölümler idiniz, O sizi diriltti. Sonra sizi yine O öldürecek, sonra tekrar sizi diriltecek, sonra ancak O'na döndürüleceksiniz.

29- Yeryüzünde bulunan şeylerin hepsini, sizin için yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi bilendir.

Sayfa: 6, Cüz: 1

30- Bir zamanlar Rabbin, meleklerle: ‘Muhakkak Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım’ demişti. Melekler: ‘Biz Seni hamdinle tesbîh ve takdîs ederken orada bozgunculuk yapacak ve kanlar akıtacak birini mi yaratacaksın?’ dediler. (Allah): ‘Şüphesiz Ben, sizin bilmediklerinizi bilirim’ dedi.

31- Ve Âdem’e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklerle arz ederek: ‘Eğer doğru sözlüler iseniz bunların isimlerini Bana haber verin’ dedi.

32- (Melekler): ‘Seni tenzîh ederiz. Senin bize öğretmiş olduğun şeyden başka bizim hiçbir ilmimiz yoktur. Şüphesiz Sen her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibisin.’

33- (Allah): ‘Ey Âdem, onlara eşyanın isimlerini haber ver’ dedi. O da onlara isimlerini haber verince (Allah): ‘Ben size şüphesiz ki, göklerin ve yerin gaybını Ben bilirim, sizin açığa vurduğunuz ve gizlediğiniz şeyleri de bilirim dememiş miydim?’ dedi.

34- Hani Biz meleklerle: ‘Âdem’e secde edin’ demiştik de, İblîs dışında onlar hemen secde ettiler. O, (secdeden) geri durdu, kibirlendi ve kâfirlerden oldu.

35- Ve dedik ki: ‘Ey Âdem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, dilediğiniz yerde, bol bol yeyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.’

36- Bunun üzerine şeytan o ikisinin ayağını oradan kaydırды ve böylece onları içinde buldukları halden çıkardı. Ve Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde bir zamana kadar yerleşmek ve geçimlik vardır' dedik.

37- Âdem, Rabbinden bir takım kelimeler aldı (ve tevbe etti). O da tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri çokça kabul eden, merhameti geniş olandır.

Sayfa: 7, Cüz: 1

38- 'Hepiniz oradan inin. Eğer Benden size bir hidâyet gelir de, kim hidâyetime uyarsa, onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar mahzûn da olmayacaklardır' dedik.

39- İnkâr edenler ve Âyetlerimizi yalanlayanlar var ya, işte onlar cehennemliktirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

40- Ey İsrâîloğulları, size verdiğim nimetimi hatırlayın ve Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de sözümü yerine getireyim. Ve yalnızca Benden korkun.

41- Yanınızda bulunan (Tevrât)'ı tasdik edici olarak indirdiğim (Kur'ân)'a iman edin, onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın. Âyetlerimi de az bir değere satmayın ve yalnız Benden korkun.

42- Hakkı bâtıla karıştırmayın ve sizler bildiğiniz halde Hakkı gizlemeyin.

43- Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rükû' edenlerle birlikte siz de rükû' edin.

44- Siz, insanlara iyiliği emredip te kendi nefislerinizi unutuyor musunuz? Oysa siz Kitâbı da okuyorsunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

45- Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım isteyin. Şüphesiz bu, (Allah'tan) korkanlardan başkasına zor gelir.

46- Onlar ki, Rabblerine kavuşacaklarını ve yalnızca O'na döneceklerini kesinlikle bilirler.

47- Ey İsrâîloğulları, size vermiş olduğum nimetimi ve (bir dönem) sizi âlemlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.

48- Ve öyle bir günden sakının ki, (o gün) hiç kimse, kimse adına bir şey ödeyemez. Kimseden şefâat kabul edilmez, fidye alınmaz ve onlara yardım da edilmez.

Sayfa: 8, Cüz: 1

49- (Ey İsrâîloğulları!) Oğullarınızı boğazlayıp, kadınlarınızı sağ bırakmakla size azabın en kötüsünü reva gören Firavun ailesinden sizi kurtardığımız zamanı hatırlayın. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardır.

50- Ve sizin için denizi yarıp, sizi kurtardığımızı ve siz bakıp dururken Firavun ailesini boğduğumuzu da hatırlayın.

51- Hani Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik, sonra onun arkasından nefsinize zulmederek, buzağıyı (ilâh) edinmiştiniz.

52- Sonra, bunun ardından belki şükredersiniz diye sizi affettik.

53- Hidâyete eresiniz diye, Mûsâ'ya Kitâbı ve Furkân'ı verdiğimizizi de hatırlayın.

54- Hani Mûsâ kavmine şöyle demişti: 'Ey kavmim, şüphesiz siz buzağıyı (ilâh) edinmekle, kendinize zulmettiniz. Hemen Yaratanınıza tevbe edin, nefislerinizi öldürün. Bu, Yaratanınız katında sizin için daha hayırlıdır.' Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz ki O, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olandır.

55- Ve şunu da hatırlayın ki siz: 'Ey Mûsâ, biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana asla iman etmeyeceğiz' demiştiniz. Bunun üzerine, siz bakıp dururken, sizi bir yıldırım çarpmıştı.

56- Sonra, şükredesiniz diye, ölümünüzden sonra sizi tekrar dirilttik.

57- Ve bulutları üzerinize gölge yaptık, size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizlerinden yeyiniz (dedik). Onlar, bize zulmetmediler fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

Sayfa: 9, Cüz: 1

58- Ve hani biz: 'Şu şehre girin, oradan dilediğiniz yerde bol bol yeyin, kapısından secde ederek girin ve 'Hıttâ (Yâ Rabbi, günahlarımızı affet!)' deyin ki, günahlarınızı bağışlayalım ve Biz iyilik yapanların mükâfatını daha da artıracamız' demiştik.

59- Derken zulmedenler, kendilerine söylenenleri başka sözlerle değiştirdiler. Bunun üzerine Biz de, doğru yoldan sapmış olmaları sebebiyle, o zulmedenlerin üzerine gökten bir azap indirdik.

60- Hani Mûsâ kavmi için su istemişti de: 'Asânla taşa vur!' demiştik. Hemen ondan on iki pınar fışkırmıştı. Her grup su içeceği yeri bilmişti. (Onlara): 'Allah'ın rızkından yeyiniz, içiniz ve yeryüzünde fesat çıkararak haddi aşmayın' (demiştik).

61- Hani siz: 'Ey Mûsâ, biz bir yemeğe asla sabredemeyeceğiz. Rabbine bizim için dua et de, yerin bitirdiği şeylerden; sebzesinden, salatalığından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından bize çıkarın' demiştiniz. (Mûsâ da): 'Siz daha hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir şehre inin, çünkü sizin için istedikleriniz (orada) var' demişti. Onların üzerine alçaklık ve yoksulluk damgası vuruldu; Allah'tan bir gazâba uğradılar. Bu (musibetler), onların Allah'ın Âyetlerini inkâr etmeleri ve haksız yere peygamberleri öldürmeleri sebebiyle idi. (Yine) bu, onların isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

Sayfa: 10, Cüz: 1

62- Şüphesiz ki İman edenler, Yahûdîler, Hıristiyanlar ve Sabiûler'den her kim Allah'a ve âhiret gününe inanır ve sâlih amel işlerse; onlar için Rabblerinin katında mükâfatlar vardır. Onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

63- Hani sizden kesin söz almıştık. Tûr dağına da üstünüze kaldırmıştık: 'Size verdiğimiz kuvvetle tutun ve içindekileri hatırlayın ki, sakınasınız' (demiştik).

64- Sonra bunun ardından yüz çevirdiniz. Eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı elbette zarar edenlerden olurdunuz.

65- Andolsun ki, sizler içinizden Cumartesi gününde haddi aşanları elbette bilmektesiniz, Biz de onlara: 'Aşağılık maymunlar olun!' dedik.

66- Biz bu (cezayı), o zaman hazır olanlara da, sonradan gelenlere de bir ibret ve takva sahipleri için de bir öğüt kıldık.

67- Hatırlayınız ki; Mûsâ, kavmine; 'Şüphesiz, Allah size bir inek boğazlamanızı emrediyor' demişti. Onlar: 'Bizimle alay mı ediyorsun' dediler. O da: 'Câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım' dedi.

68- 'Rabbine bizim için dua et de, onun mâhiyetini (niteliğini) bize açıklasın' dediler. Dedi ki: 'Şüphesiz O (Allah) diyor ki: O ne çok yaşlı, ne de çok genç, ikisinin ortası bir inektir. Artık emrolduğunuz şeyi yapın.'

69- 'Rabbine bizim için dua et de, renginin ne olduğunu bize açıklasın' dediler. Dedi ki: 'Şüphesiz O diyor ki: O bakanlara sevinç veren, parlak sarı renkli bir inektir.'

Sayfa: 11, Cüz: 1

70- Onlar (yine): 'Rabbine bizim için dua et de, onun nasıl olduğunu bize açıklasın. Şüphesiz bize göre inekler birbirine benzemektedir. Ve şüphesiz ki Allah dilerse elbette biz hidâyete ereriz' dediler.

71- Dedi ki: 'O şöyle buyuruyor: O, yer sürerek ve ekin sulayarak boyunduruğa alınmamış, kusursuz ve kendisinde hiçbir alaca bulunmayan bir inektir.' 'Şimdi hakkı getirdin' dediler. Böylece ineği boğazladılar ama neredeyse yapmayacaklardı.

72- Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz de onun (kâtili) hakkında suçun birbirinizin üzerine atmıştınız. Hâlbuki Allah, gizlemekte olduğunuz şeyi açığa çıkarıcıdır.

73- Bu sebeple: 'Onun (ineğin) bir parçasıyla o (öldürülen adam)'a vurun' dedik. İşte Allah ölüleri böyle diriltir. Ve aklınızı kullanasınız diye size Âyetlerini (kudretinin delillerini) gösterir.

74- Sonra bunun ardından kalpleriniz yine katılaştı. Artık onlar taş gibidir veya daha da katıdır. Çünkü öyle taşlar vardır ki, ondan nehirler fışkırır. Yine öyleleri vardır ki, yarılr da ondan su çıkar. Öyleleri de vardır ki, Allah korkusundan aşağı yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

75- (Ey Mü'minler!) artık bunların (Yahûdîlerin) size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir grup vardır ki, Allah'ın Kelâmını işitirler de onu anladıktan sonra bile bile onu tahrîf ederlerdi.

76- (Yahûdîlerin münafıkları) iman edenlerle karşılaştıkları zaman: 'İman ettik' derler. Birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman ise: 'Allah'ın size açtığını Rabbiniz katında sizin aleyhinize delil getirsinler diye mi, onlara haber veriyorsunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?' derler.

Sayfa: 12, Cüz: 1

77- Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

78- Onlardan bazıları, bir takım kuruntular dışında, Kitâbı bilmeyen ümmîlerdir. Ve onlar ancak zanda bulunurlar.

79- Yazıklar olsun onlara ki, Kitâbı kendi elleriyle yazıp sonra az bir bedele onu satmak için 'Bu, Allah katındandır' derler. Elleriyle yazdıklarından dolayı vay onların hâline! Ve kazandıklarından dolayı vay onların hâline!

80- Bir de onlar: 'Bize sayılı günler dışında asla ateş dokunmayacaktır' dediler. De ki: 'Allah katından bir söz mü aldınız? -ki Allah, asla sözünden dönmez- yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?'

81- Hayır, kim bir kötülük işler de günahı kendisini çepeçevre kuşatırsa, işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

82- İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, işte onlar cennetliklerdir. Onlar da orada sürekli kalacaklardır.

83- Hani İsrâîloğullarından: 'Allah'tan başkasına ibâdet etmeyeceksiniz, anneye-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz ve insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin' diye kesin söz almıştık. Sonra içinizden pek azı hariç, yüz çevirdiniz. Ve hâlâ da yüz çeviriyorsunuz.

Sayfa: 13, Cüz: 1

84- Vaktiyle sizden: 'Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız' diye kesin söz almıştık. Sonra sizler bunu kabul etmişsiniz. Hâlâ da şahidlik ediyorsunuz.

85- Sonra da sizler yine birbirinizi öldürüyor, içinizden bir grubu yurtlarından çıkarıyor, onlara karşı günah ve düşmanlıkla

yardımlaşıyorsunuz. Ve size esir olarak gelirlerse fidye verip onları kurtarırsınız. Oysa onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmıştı. Yoksa siz Kitâbın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde de azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

86- İşte onlar, âhret karşılığında dünya hayatını satın alan kimselerdir. Bundan dolayı onlardan azap hafifletilmeyecek ve kendilerine yardım da edilmeyecektir.

87- Andolsun ki Biz, Mûsâ'ya Kitâbı verdik ve ondan sonra ardı ardına peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsmâ'ya da apaçık deliller verdik ve onu, Rûh'ül- Kudüs (Cebrâîl) ile destekledik. Demek size ne zaman bir peygamber, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirirse; büyüklük taslayarak, bir kısmını yalanlayacak bir kısmını da öldüreceksiniz, öyle mi?

88- 'Kalplerimiz örtülüdür' dediler. Hayır, küfürleri yüzünden Allah onlara lanet etmiştir. Onun için pek az iman ederler.

Sayfa: 14, Cüz: 1

89- Onlara, Allah katından yanlarında bulunanı (Tevrât'ı) doğrulayan bir Kitap gelince; daha önce kâfirlere karşı fetih isteyip dururlarken, o bildikleri şey kendilerine gelince onu inkâr ettiler.

90- Allah'ın, kullarından dilediğine fazlından (vahiy) indirmesini kıskanarak, Allah'ın indirdiklerini inkâr etmek sûretiyle nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91- Onlara: 'Allah'ın indirdiğine iman edin' denildiği zaman: 'Biz, bize indirilene iman ederiz' derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Oysa o (Kur'ân), yanlarında bulunanı doğrulayan bir gerçektir. De ki: 'Eğer (Tevrât'a) inanıyor idiyse, niçin daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?'

92- Andolsun ki Mûsâ, size apaçık deliller getirmişti. Sonra siz onun ardından kendinize zulmederek, buzağıyı (ilâh) edindiniz.

93- Hani bir vakit, Tûr'u üstünüze yükselterek: 'Size verdiğimizize kuvvetle sarılın ve dinleyin' diye sizden kesin söz almıştık. Onlar: 'İşittik ve isyan ettik' demişlerdi. Küfürleri sebebiyle buzağı (sevgisi) kalplerine içirilmişti. De ki: 'Eğer mü'minler iseniz, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!'

Sayfa: 15, Cüz: 1

94- De ki: 'Eğer Allah katında âhiret yurdu diğer insanlara değil de sadece size aitse; doğru söyleyen kimseler iseniz, haydi ölümü temenni edin'

95- Oysa onlar, daha önce ellerinin yapıp öne sürdükleri şeyler yüzünden onu hiçbir zaman temenni etmezler. Allah, zâlimleri çok iyi bilendir.

96- Andolsun ki sen onları (Yahûdîleri), hayata karşı insanların en hırslısı ve hatta müşriklerden bile daha hırslı bulursun. Onlardan her biri bin yıl yaşatılmayı ister. Oysa yaşatılması, kendisini azaptan uzaklaştırıcı değildir. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilendir.

97- De ki: 'Kim Cebrâîl'e düşman olursa şüphesiz ki o, onu (Kur'ân'ı) kendisinden öncekileri doğrulayıcı, mü'minlere hidâyet ve müjde olarak Allah'ın izniyle senin kalbine indirmiştir.'

98- Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrâîl'e ve Mîkâîl'e düşman olursa, şüphesiz Allah da kâfirlerin düşmanıdır.

99- Andolsun ki Biz sana apaçık Âyetler indirdik. Onları fâsıklardan başkası inkâr etmez.

100- Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa içlerinden bir grup onu bozup atmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler.

101- Onlara Allah katından yanlarındaki (Kitâbı) doğrulayan bir peygamber gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir grup sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitâbını sırtlarının arkasına attılar.

Sayfa: 16, Cüz: 1

102- Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvvet ve saltanatı) aleyhine Şeytanların uydurduklarına tâbi oldular. Süleyman (sihir yaparak) kâfir olmadı. Fakat o şeytanlar kâfir oldular. Onlar, insanlara sihri ve Bâbil'deki iki meleğe, Hârût ve Mârût'a indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Hâlbuki o ikisi: 'Biz ancak bir fitneyiz (imtihan için gönderildik). Sakın (sihir yaparak) kâfir olma!' demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. İşte onlar o ikisinden, kendisiyle, koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Oysa onunla, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar verecek değillerdi. Onlar kendilerine zarar verecek, fayda sağlamayacak şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun ki onlar onu (sihri) satın alan kimselerin

âhirette hiçbir nasibi olmadığını şüphesiz biliyorlardı. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür, keşke bilmiş olsalardı!

103- Onlar, iman edip sakınmış olsalardı, elbette Allah katındaki sevap daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104- Ey iman edenler! 'Râinâ' demeyin, 'Unzurnâ' deyin ve dinleyin. Kâfirler için elem verici bir azap vardır.

105- Kitap Ehli olan kâfirler de müşrikler de, size Rabbinizden bir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük ihsan sahibidir.

Sayfa: 17, Cüz: 1

106- Biz bir Âyeti nesheder veya onu unutturursak, ondan daha hayırlısını ya da onun benzerini getiririz. Allah'ın her şeye kâdir olduğunu bilmez misin?

107- Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü yalnızca Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka hiçbir dost ve yardımcı yoktur.

108- Yoksa siz daha önce Mûsâ'ya sorulduğu gibi, peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirirse, şüphesiz o doğru yoldan sapmıştır.

109- Kitap Ehlienden birçoğu hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf nefislerindeki kıskançlık yüzünden, sizi imanınızdan sonra kâfirlığe döndürmek isterler. Allah emrini getirinceye kadar affedin, bağışlayın. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

110- Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Kendiniz için önceden ne hayır gönderirseniz Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı çok iyi görendir.

111- ‘Yahûdî ve Hıristiyan olanlardan başkası asla cennete giremeyecek’ dediler. Bu, onların kuruntularıdır. De ki: ‘Eğer doğru söyleyen kimseler iseniz, delilinizi getirin!’

112- Hayır, kim muhsin olarak yüzünü (kendini) Allah’a teslim ederse, işte ona Rabbi katında mükâfâtı vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

Sayfa: 18. Cüz: 1

113- Yahûdîler: ‘Hıristiyanlar (güvenilecek) hiçbir şey üzerinde değildir’ dediler. Hıristiyanlar da: ‘Yahûdîler hiçbir şey üzerinde değildir’ dediler. Hâlbuki hepsi de Kitâbı okuyorlar. Bilmeyenler de aynen onların dedikleri gibi dediler. Artık Allah, ihtilâf ettikleri şeyler hakkında Kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

114- Allah’ın meşitlerinde, O’nun isminin anılmasını yasaklayanlardan ve onların viran olmasına çalışanlardan daha zalim kim vardır? Bunların, oralara ancak korka korka girmeleri gerekir. Bunlar için dünyada bir alçaklık ve âhirette de büyük bir azap vardır.

115- Doğu da batı da Allah’ındır. Nereye yönelirseniz Allah’ın yüzü (kıblesi) oradadır. Şüphesiz Allah(ın rahmeti) geniştir, O her şeyi bilendir.

116- Onlar: 'Allah çocuk edindi' dediler. (Hâşâ) O, bundan münezzehtir. Doğrusu göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

117- Göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur. O bir şeyin olmasına hükmettiği zaman ona sadece 'ol!' der, o da hemen olur.

118- Bilmeyenler: 'Allah bizimle konuşsa ya da bize bir Âyet (mûcize) gelse ya!' dediler. Onlardan öncekiler de aynen onların dedikleri gibi demişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Gerçekleri iyice bilmek isteyen bir toplum için, Âyetleri apaçık bildirdik.

119- Şüphesiz Biz seni, müjdeleyici ve korkutucu olarak o hak (Kur'ân) ile gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

Sayfa: 19, Cüz: 1

120- Ne Yahûdiler ne de Hıristiyanlar, sen onların dinine tâbi olmadıkça senden asla râzı olmazlar. De ki: 'Şüphesiz Allah'ın hidâyeti (İslâm dini), doğru yolun tâ kendisidir.' Andolsun ki sana gelen ilimden sonra sen onların arzularına uyarsan, Allah'tan sana hiçbir dost ve hiçbir yardımcı bulunmaz.

121- Kendilerine Kitap verdiğimiz (bazı) kimseler, onu hakkıyla okurlar. İşte bunlar ona iman ederler. Her kim onu inkâr ederse, işte zarar edenler onlardır.

122- Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir dönem) âlemlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.

123- Öyle bir günden sakının ki; hiç kimse, kimse adına bir şey ödeyemez. Ondan hiçbir fidye kabul edilmez, kendisine hiçbir şefâat fayda vermez ve onlara yardım da edilmez.

124- Hani bir vakit Rabbi İbrâhîm'i bir takım kelimelerle imtihan etmişti o da onları eksiksiz yerine getirince: 'Şüphesiz Ben seni insanlara imam yapacağım' demişti. (İbrâhîm): '(Yâ Rabbi!) zürriyetimden de' demiş, (Allah): 'Zâlimlere ahdim ulaşamaz' demişti.

125- Hani Biz, Beyt'i (Kâbe'yi) insanlar için bir toplanma ve güven yeri kılmıştık. Siz de İbrâhîm'in makamından bir namaz yeri edinin. İbrâhîm ve İsmâîl'e: 'Tavaf edenler, itikâfa girenler, rükû' ve secde edenler için Evimi temizleyin!' diye emretmiştik.

126- Hani İbrâhîm de: 'Ey Rabbim! Burayı güvenli bir şehir kıl, halkından Allah'a ve âhiret gününe iman edenleri ürünlerle rızıklandır!' demişti. (Allah): 'Kâfir olanı dahi az bir zaman faydalandırır, sonra onu cehennem azabına zorlarım. O ne kötü bir dönüş yeridir!' buyurmuştu.

Sayfa: 20, Cüz: 1

127- Hani İbrâhîm, İsmâîl ile birlikte Evin temellerini yükseltiyor (ve şöyle diyorlardı:) 'Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur. Şüphesiz daima işiten ve hakkıyla bilen ancak Sensin.

128- Ey Rabbimiz! İkimizi yalnız Sana teslim olan kimseler kıl! Neslimizden de yalnız Sana teslim olacak bir ümmet (çıkar). Bize ibâdet yerlerimizi göster ve tevbemizi kabul buyur. Şüphesiz Sen tevbeleri çokça kabul edensin, çok merhametli olansın.

129- Ey Rabbimiz! Onlara kendi aralarından, kendilerine Âyetlerini okuyan, onlara Kitap ve Hikmeti öğreten ve onları tertemiz yapan bir

peygamber gönder. Şüphesiz yalnız Sen mutlak gâlipsin, hüküm ve hikmet sahibisin'

130- Kendini bilmeyenlerden başka kim İbrâhîm'in dininden yüz çevirir? Andolsun ki, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten o âhirette de sâlihlerdendir.

131- Rabbi ona: 'Teslim ol!' dediği zaman, o: 'Âlemlerin Rabbine teslim oldum' demişti.

132- İbrâhîm bunu oğullarına da vasiyet etti, Ya'kûb da: 'Ey oğullarım! Şüphesiz ki Allah, sizin için bu dini seçti. Artık sizler ancak Müslümanlar olarak can verin' dedi.

133- (Ey Yahûdîler!) Yoksa Ya'kûb'a ölüm geldiği vakit siz orada hazır mı idiniz? O, oğullarına: 'Benden sonra neye ibâdet edeceksiniz?' dediği vakit, onlar: 'Senin ilâhına; ataların İbrâhîm, İsmâîl ve İshâk'ın ilâhı olan tek ilâha ibâdet edeceğiz. Biz, ancak O'na teslim olanlarız' demişlerdi.

134- Onlar, gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmeyeceksiniz.

Sayfa: 21, Cüz: 1

135- 'Yahûdî ya da Hıristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız' dediler. De ki: 'Hayır, (biz) Hanîf olarak İbrâhîm'in dinine (uyarız). O, müşriklerden değildi'

136- Deyin ki: 'Biz Allah'a ve bize indirilene; İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve torunlarına indirilenlere; Mûsâ ve İsâ'ya verilenlere ve bütün peygamberlere Rabpleri tarafından verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim olanlarız.'

137- Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse şüphesiz doğru yolu bulmuş olurlar; şayet yüz çevirirlerse onlar mutlaka ayrılığa düşerler. Onlara karşı Allah sana yeter. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

138- 'Allah'ın boyası (ile boyanın). Boyası Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir? Biz yalnız O'na ibâdet edenleriz' (deyin).

139- De ki: 'Bizimle Allah hakkında mı mücadele ediyorsunuz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız size aittir. Biz ancak O'na gönülden bağlananlarız.'

140- Yoksa siz: 'Gerçekten İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve oğulları Yahûdî yahut Hıristiyan idiler' mi diyorsunuz. De ki: 'Siz mi daha iyi bilirsiniz yoksa Allah mı?' Yanında Allah'tan gelen bir şâhidliği gizleyenden daha zâlim kim vardır? Allah yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

141- Onlar, gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmeyeceksiniz.

Sayfa: 22, Cüz: 2

142- İnsanlardan bir kısım beyinsizler: 'Üzerinde buldukları kiblelerinden onları çeviren nedir?' diyecekler. De ki: 'Doğu da batı da Allah'ındır. O, dilediğini dosdoğru yola iletir.'

143- İşte böylece bütün insanlara karşı şâhidler olmanız ve bu peygamberin de size karşı şâhid olması için, Biz sizi vasat bir ümmet kıldık. Senin üzerinde bulunduğun kibleyi, ancak peygambere uyanları topukları

üzerinde geri döneceklerden ayıralım diye kible yaptık. Bu, Allah'ın doğru yola ilettiklerinden başkasına elbette zor gelir. Allah, sizin imanınızı zâyi edecek değildir. Gerçekten Allah, insanlara çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

144- Biz, senin yüzünün göğe doğru çevrilip durduğunu muhakkak görüyoruz. Şimdi seni, elbette hoşnut olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Harâm (Kâbe) tarafına çevir. Nerede bulunursanız, siz de yüzlerinizi o tarafa çevirin. Şüphe yok ki, kendilerine kitap verilenler, bunun Rabpleri katından bir hak olduğunu çok iyi bilirler. Allah, onların yaptıklarından asla habersiz değildir.

145- Andolsun ki sen, kendilerine kitap verilenlere her türlü Âyeti (mûcize ve delili) getirsen yine onlar senin kiblene uymazlar. Sen de onların kiblesine uyacak değilsin. Onlar, birbirlerinin kiblesine de uymazlar. Andolsun sana gelen bunca ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, o zaman sen de muhakkak zâlimlerden olursunuz.

Sayfa: 23, Cüz: 2

146- Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırırlar. Buna rağmen içlerinden bir grup, hiç şüphesiz, bildikleri halde hakkı gizlerler.

147- Hak, Rabbinden (gelen)dir. O halde sakın şüphe edenlerden olma!

148- Herkesin, kendisine yöneldiği bir yönü (kiblesi) vardır. O halde siz de hayır işlerinde yarışın. Nerede olursanız, Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

149- Her nereden (yolculuğa) çıkarsan yüzünü Mescid-i Harâm'a doğru çevir. Şüphesiz bu (emir), Rabbinden (gelen) mutlak bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150- (Evet Peygamberim!) Her nereden (yolculuğa) çıkarsan yüzünü Mescid-i Harâm tarafına çevir. Siz de nerede olursanız yüzlerinizi o tarafa çevirin ki, aralarından zulmedenler hariç, insanların size karşı bir delilleri olmasın. Artık onlardan korkmayın, Benden korkun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da hidâyete eresiniz.

151- Nitekim aranızda size Âyetlerimizi okuyan, sizi tertemiz yapan, size Kitap ve Hikmeti öğreten, bilmediğiniz şeyleri size bildiren sizden bir peygamber gönderdik.

152- O halde siz Beni anın ki Ben de sizi anayım. Ve Bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153- Ey İman edenler! Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım isteyin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

Sayfa: 24, Cüz: 2

154- Allah yolunda öldürülenler için 'ölüler' demeyin. Hayır, onlar diridirler; fakat siz anlayamazsınız.

155- Andolsun ki, sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!

156- Onlar ki, kendilerine bir belâ geldiği zaman: 'Şüphesiz biz, Allah içiniz ve biz ancak O'na dönücüleriz' derler.

157- İşte Rabblerinden mağfiretler ve rahmet onların üzerinedir ve onlar hidâyete erenlerin tâ kendileridir.

158- Şüphesiz Safâ ile Merve, Allah'ın alâmetlerindedir. Her kim Beyt'i (Kâbe'yi) hacceder ya da umre yaparsa bu ikisini tavaf etmesinde kendisine bir günah yoktur. Kim de gönlünden gelerek bir hayır işlerse, şüphesiz Allah şükrün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

159- Gerçekten, indirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyeti, Biz Kitap'ta insanlara açıkça bildirdikten sonra gizleyenler var ya; işte onlara hem Allah lânet eder hem de bütün lânet ediciler lânet eder.

160- Ancak tevbe edenler, (durumlarını) düzeltenler, (gizlediklerini) açıklayanlar müstesnâ. Artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri çokça kabul edenim, çok merhametli olanım.

161- Şüphesiz ki, (Âyetlerimizi) inkâr edip de kâfir olarak ölenler var ya; işte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerinedir.

162- Onlar sürekli lânet içinde kalırlar. Ne azapları hafifletilir ne de onlara mühlet verilir.

163- İlahınız tek bir ilâhtır. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, Rahmandır, Rahîmdir.

Sayfa: 25, Cüz: 2

164- Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara faydalı şeyler ile denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölümünden sonra kendisiyle yeryüzünü dirilttiği suda, her türlü canlıyı orada yaymasında, rüzgârları estirişinde ve gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutlarda elbette aklını kullanan bir toplum için Âyetler vardır.

165- İnsanlar içinde öyle kimseler vardır ki, Allah'tan başkasını (O'na) eşler edinirler de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise daha kuvvetlidir. Zulmedenler, azabı görecekları zaman bütün kuvvetin hakikaten Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının gerçekten çok şiddetli olduğunu bir bilselerdi (Allah'a eşler tutmazlardı).

166- O zaman kendilerine uyulanlar, uyanlardan hızla uzaklaşmıştır. Onlar azabı görmüşler, aralarındaki bütün bağlar da kopmuştur.

167- Uyanlar: 'Keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş olsaydı da (bugün) onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzak dursaydık!' derler. Böylece Allah, bütün amellerini pişmanlıklar halinde kendilerine gösterecektir. Ve onlar, ateşten de çıkacak değillerdir.

168- Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerden helâl ve temiz olarak yeyin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

169- O size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

Sayfa: 26, Cüz: 2

170- Onlara: 'Allah'ın indirdiğine uyun!' denildiği zaman onlar: 'Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız' derler. Ya ataları hiç bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı?

171- O inkâr edenler (ile peygamber)in durumu, bağırp çağırmandan başka bir şey duymayan (hayvan)lara haykıran kimsenin durumu gibidir. Sağırdırlar, dilsizdirler, ködürler; artık onlar inanmazlar.

172- Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temiz olanlarından yeyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, Allah'a şükredin.

173- O, size, ancak leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Fakat kim mecbur kalır da saldırmadan ve haddi

aşmadan (bunlardan yerse) ona bir günah yoktur. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

174- Şüphesiz ki Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir şeyi gizleyip de onu az bir bedele satanlar (var ya); işte onlar karınlarında ateşten başka bir şey yemezler. Kıyamet günü Allah, onlarla konuşmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

175- Onlar hidâyete karşılık sapkınlığı, mağfirete karşılık da azabı satın alan kimselerdir. Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar!

176- Bu (azap) da, Allah'ın, Kitâbı hak olarak indirmiş olması sebebiyledir. Şüphesiz ki, Kitap hakkında ihtilâfa düşenler, gerçekten (hak'tan) uzak bir ayrılık içindedirler.

Sayfa: 27, Cüz: 2

177- Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Fakat (asıl) iyilik, Allah'a, âhiret gününe, meleklerle, Kitâba ve peygamberlere iman eden; onu sevmesine rağmen malını yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve (özgürlükleri için) kölelere veren; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıkları zaman sözlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin iyiliğidir. İşte doğru olanlar onlardır. Ve onlar müttakî olanların da tâ kendileridir.

178- Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşılık hür, köleye karşılık köle ve kadına karşılık kadın (kısas olunur). Fakat kimin lehine kardeşi (maktûlün velisi veya vârisi) tarafından bir şey affolunursa, artık örfe uymak ve ona güzellikle (diyeti) ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim, bundan sonra haddi aşarsa, onun için can yakıcı bir azap vardır.

179- Ey temiz akıl sahipleri! Kıyas'ta sizin için hayat vardır. Umulur ki, (öldürmekten) sakınırsınız.

180- Sizden birine ölüm geldiği vakit, eğer bir hayır (mal) bırakacaksa; anneye, babaya ve yakın akrabalara meşru bir şekilde vasiyet etmesi, takva sahipleri üzerine bir hak olarak size farz kılındı.

181- Artık kim, onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse, günahı ancak onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

Sayfa: 28. Cüz: 2

182- Kim de vasiyet edenin bir hata etmesinden ya da günah işlemesinden korkar da (tarafların) aralarını bulursa, ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

183- Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, takva sahibi olasınız diye size de farz kılındı.

184- Sayılı günler olarak. Sizden her kim, hasta veya seferde olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Oruca gücü yetmeyenler de bir yoksulu doyuracak fidye versinler. Bununla beraber kim gönülden bir hayır yaparsa; bu, kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185- (O sayılı günler) Ramazan ayıdır ki, insanları hidâyete erdirmek, doğru yolu ve hak ile bâtılı ayırt edip açıklamak üzere Kur'ân o ayda (Kadr gecesinde Levh-i Mahfûz'dan dünya semâsına) indirildi. Öyleyse sizden her kim bu aya erişirse orucunu tutsun. Kim de hasta olur veya yolculukta bulunursa, (tutamadığı) o günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah sizin için kolaylık diler, zorluk istemez. (Bu kolaylık), o sayıyı

tamamlamanız ve size hidâyet etmesine karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Olur ki, şükredersiniz.

186- Kullarım sana Beni sorarlarsa muhakkak ki Ben (onlara) çok yakınım. Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da Benim davetime uysunlar ve Bana iman etsinler ki, doğru yolu bulmuş olsunlar.

Sayfa: 29. Cüz: 2

187- Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için bir elbise, siz de onlar için bir elbisesiniz. Allah, nefislerinize ihânet etmekte olduğunuzu bildi de tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığını isteyin. Fecrin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce ayırt edilinceye kadar yeyin, için, sonra orucu geceye kadar tamamlayın. Mescidlerde itikâf halinde bulunduğunuzda kadınlarınıza yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Sakın onlara yaklaşmayın! Allah, sakınsınlar diye Âyetlerini insanlara böylece açıklar.

188- Mallarınızı aranızda bâtil sebeplerle yemeyiniz ve bile bile insanların mallarından bir kısmını günah ile yemek için onları hâkimlere (rüşvet olarak) aktarmayın.

189- Sana hilalleri soruyorlar. De ki: 'Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.' İyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir. Fakat (asıl) iyilik, Allah'tan sakınan kimsenin davranışdır. Artık evlere kapılarından girin ve Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

190- Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın ve aşırı gitmeyin. Şüphesiz ki Allah, aşırı gidenleri sevmez.

Sayfa: 30. Cüz: 2

191- Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten daha kötüdür. Onlar Mescid-i Harâm'da sizinle savaşmadıkça siz de onlarla Mescid-i Harâm yanında savaşmayınız. Fakat sizinle savaşılırsa siz de onları öldürün. Kâfirlerin cezası işte böyledir.

192- Şayet onlar (savaştan ve küfürden) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

193- Fitne kalmayınca ve din de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse artık zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194- Haram ay, haram ay'a karşılıktır. Hürmetler karşılıklıdır. O halde kim size saldırırsa, siz de onlara size saldırdıkları kadar karşılık verin. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.

195- Allah yolunda infâk edin. Kendinizi tehlikeye atmayın. Ve iyilik edin. Şüphesiz ki Allah iyilik edenleri sever.

196- Haccı da umreyi de Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alıkonursanız, o halde kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban, yerine ulaşıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden her kim hasta olur ya da başından bir rahatsızlığı bulunursa; ona oruç veya sadaka ya da kurban olarak fidye gerekir. Güvenliğe kavuştuğunuz zaman ise; kim hacca kadar umreyle faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kessin. Fakat kim (onu) bulamazsa, hac esnasında üç gün, döndüğünüz zaman da yedi gün olmak üzere tam on gün oruç tutar. Bu, ailesi Mescid-i Harâm'da oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

197- Hac, bilinen aylardır. Kim bu aylarda haccı (kendine) farz yaparsa, artık hac esnasında kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. İyilik olarak her ne yaparsanız, Allah onu bilir. Azık edinin. Şüphesiz ki azığın en hayırlısı, takvâdır. Ey akıl sahipleri, Benden korkun!

198- (Hacda ticaret yaparak) Rabbinizden rızık istemenizde size herhangi bir günah yoktur. Arafat'tan (Müzdelife'ye) akın ettiğiniz zaman Meş'ar-i Harâm'ın yanında Allah'ı zikredin. O, sizi nasıl hidâyete ulaştırdıysa siz de O'nu anın. Gerçekten siz, bundan önce sapıklardan idiniz.

199- Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

200- Hac ibâdetlerinizi bitirdiğiniz zaman, (câhiliye döneminde) babalarınızı andığınız gibi hatta daha kuvvetli bir anıyla Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: 'Ey Rabbimiz, bize dünyada ver!' der. Ahirette ise onun hiçbir payı yoktur.

201- Onlardan öylesi de vardır ki: 'Ey Rabbimiz, bize dünyada da güzellik, âhirette de güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!' der.

202- İşte onlar için, kazandıklarından dolayı bir pay vardır. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

Sayfa: 32, Cüz: 2

203- Sayılı günlerde Allah'ı (tekbîrle) zikredin. Kim iki gün içinde acele ederse ona günah yoktur. Kim de geri kalırsa ona da günah yoktur. Bu, sakınanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki şüphesiz hepiniz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204- İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider. Kalbinde olana Allah'ı da şâhid tutar. Hâlbuki o, en azılı düşmandır.

205- O işbaşına geçtiği zaman; yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışır. Allah ise fesâdı sevmez.

206- Kendisine: 'Allah'tan kork!' denildiğinde, gurur onu günaha sevk eder. Böylesine cehennem yeter. Gerçekten o, ne kötü yataktır!

207- İnsanlardan öyleleri de vardır ki, Allah'ın rızasını isteyerek nefsinin satar (feda eder). Allah ise kullarına çok şefkatlidir.

208- Ey iman edenler! Hepiniz topluca İslâm'a (barışa) girin. Şeytanın adımlarına uymayın; çünkü o, sizin apaçık bir düşmanınızdır.

209- Size apaçık deliller geldikten sonra, yine de (hak yoldan) kayarsanız, bilin ki Allah mutlak gâliptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

210- Onlar, buluttan gölgelikler içinde Allah'ın meleklerle birlikte kendilerine gelmesini ve işlerin bitirilivermesini mi gözetliyorlar? Oysa bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

Sayfa: 33, Cüz: 2

211- İsrâîloğullarına sor, Biz onlara nice açık Âyetler vermiştik. Kim kendisine geldikten sonra, Allah'ın nimetini (Âyetlerini) değiştirirse, (bilsin ki) muhakkak Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

212- Dünya hayatı kâfirlere çok süslü gösterildi de onlar, iman edenlerle alay ediyorlar. Oysa takvâ sahipleri kıyamet gününde onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

213- İnsanlar tek bir ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve korkutucu olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri hususlarda, aralarında hüküm vermek için hak ile Kitâbı indirdi.

Oysa kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık yüzünden dinde ihtilâfa düştüler. Bunun üzerine Allah, kendi izniyle, iman edenleri hakkında ihtilâfa düştükleri gerçeğe ulaştırdı. Allah, dilediği kimseyi dosdoğru yola iletir.

214- Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokundu ve öyle sarsıldılar ki, nihayet peygamber ve beraberindeki iman edenler: ‘Allah’ın yardımı ne zaman?’ dediler. Haberiniz olsun! Allah’ın yardımı şüphesiz yakındır.

215- Sana, neyi infâk edeceklerini soruyorlar. De ki: ‘Hayır olarak infâk edeceğiniz şey; anne-baba, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Hayır namına her ne yaparsanız, muhakkak ki Allah onu bilir.’

Sayfa: 34, Cüz: 2

216- Hoşunuza gitmediği halde, savaş size farz kılındı. Bazen hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlı olabilir. Sevdiğiniz bir şey de hakkınızda kötü olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217- Sana haram ayında savaşmayı soruyorlar. De ki: ‘Onda savaşmak büyük bir günahdır. Fakat (insanları) Allah yolundan çevirmek, O’nu inkâr etmek, Mescid-i Harâm’dan menetmek ve halkını oradan çıkarmak daha büyük günahdır. Fitne, öldürmekten daha kötüdür.’ Onlar güç yetirebilseler, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. İçinizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte onların amelleri dünyada da âhirette de boşa gitmiştir. Artık onlar cehennemliktirler. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

218- Muhakkak ki iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihâd edenler; işte bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

219- Sana içkiden ve kumardan soruyorlar. De ki: 'O ikisinde büyük günah ve insanlar için bazı faydalar vardır. Fakat günahları faydalarından daha büyüktür.' Ve sonra neyi infâk edeceklerini soruyorlar. De ki: 'İhtiyacınızdan fazlasını!' Allah, size Âyetlerini böylece açıklıyor ki düşünesiniz...

Sayfa: 35, Cüz: 2

220- Dünya ve âhîret hakkında. Yine sana yetimlerden soruyorlar. De ki: 'Onları ıslâh etmek daha hayırlıdır.' Şayet onlarla birlikte yaşarsanız, onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, fesat çıkaran ile ıslâh edeni bilir. Allah dileyseydi elbette size zorluk verirdi. Şüphesiz Allah mutlak gâlip, hüküm ve hikmet sahibidir.

221- Müşrik kadınlarla, onlar iman etmedikçe evlenmeyin. Hoşunuza gitse de, müşrik bir kadından mü'min bir cârîye elbette daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle de onlar iman etmedikçe, (mü'min kadınları) evlendirmeyin. Hoşunuza gitse de, müşrik bir erkekten mü'min bir köle elbet daha hayırlıdır. Onlar (müşrikler) cehenneme çağırırlar. Allah ise, kendi izniyle, cennete ve mağfirete çağırır ve iyice düşünüp öğüt alsınlar diye, insanlara Âyetlerini açıklar.

222- Sana kadınların aybaşı halini sorarlar. De ki: 'O bir rahatsızlıktır.' Bu sebeple aybaşı halinde kadınlardan uzak durun ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Muhakkak Allah, çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

223- Kadınlarınız sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza nasıl isterseniz öyle varın. Kendiniz için (sâlih ameller) gönderin. Allah'tan korkun ve biliniz ki mutlaka O'na kavuşacaksınız. Mü'minleri müjdele!

224- Yeminleriniz sebebiyle Allah'ı, iyilik yapmanıza, takvâ sahibi olmanıza ve insanların arasını düzeltmenize engel kılmayın. Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

Sayfa: 36, Cüz: 2

225- Allah sizi yeminlerinizdeki 'Lağv' (yanılgı)dan dolayı sorumlu tutmaz. Fakat kalplerinizin kazandığından dolayı sizi sorumlu tutar. Allah çok bağışlayandır, kullarına yumuşak davranandır.

226- Hanımlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay beklemek vardır. Şayet (bu süre içinde hanımlarına) dönerlerse şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

227- Eğer boşanmaya karar verirlerse (boşanırlar). Şüphesiz Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

228- Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç kur' (hayız ve temizlenme) müddeti beklerler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsa, Allah'ın rahimlerde yarattığını gizlemeleri onlara helâl olmaz. Kocaları, bu bekleme müddeti içinde barışmak isterlerse, onları geri almaya daha layıktır. Erkeklerin meşrû şekilde kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Ama erkeklerin onlar üzerinde (üstün) bir dereceleri vardır. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

229- Boşanma iki defadır. Artık (kadını) ya iyilikle tutmalı ya da güzellikle salıvermelidir. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız size helâl olmaz. Ancak her ikisi de Allah'ın sınırlarına koruyamayacaklarından korkarlarsa müstesnâ. Eğer onların Allah'ın sınırlarını

koruyamayacaklarından korkarsanız, bu durumda kadının (ayrılmak için) fidiye vermesinde her ikisine de bir günah yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır, sakın onları geçmeyin. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zâlimlerin tâ kendileridir.

230- Eğer erkek onu (üçüncü defa) boşarsa, artık bundan sonra başka bir kocayla nikâhlanmadıkça kendisine helâl olmaz. Şayet (yeni koca da) onu boşarsa, Allah'ın sınırlarını koruyacaklarına inandıkları takdirde, (ilk koca ile kadının) tekrar birbirlerine dönmelerinde her ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar, bilen bir toplum için Allah'ın açıkladığı sınırlarıdır.

Sayfa: 37, Cüz: 2

231- Kadınları boşadığınız zaman, iddetlerinin sonlarına vardılar mı, ya onları iyilikle tutun ya da iyilikle bırakın. Sırf zulmetmek için, zararlarına olarak onları (yanınızda) tutmayın. Kim bunu yaparsa, gerçekten kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın Âyetlerini eğlence edinmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size indirip kendiyle öğüt verdiği Kitâbı ve Hikmeti düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi bilendir.

232- Kadınları boşadığınız zaman, iddetlerini bitirdiler mi, aralarında güzel bir şekilde anlaştıkları takdirde, kocalarıyla nikâhlanmalarına engel olmayın. İşte bununla, içinizden Allah'a ve âhiret gününe iman eden kimselere öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir siz bilmezsiniz.

233- Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için, anneler çocuklarını tam iki yıl emzirirler. Onların yiyeceği ve giyeceği, örfe uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Hiçbir kimse gücünden fazlasıyla sorumlu tutulmaz. Çocuğu yüzünden ne anne, ne de çocuk kendisinin olan (baba) zarara uğratılmasın. Mirasçıya düşen de bunun aynısıdır. Eğer (anne-baba)

aralarında danışarak ve karşılıklı anlaşarak, (iki yıldan önce) sütten kesmek isterlerse, kendilerine bir günah yoktur. Eğer çocuğunuzu (sütanneye) emzirtmek isterseniz, vereceğiniz (ücret)'i güzelce teslim ettiğiniz takdirde, yine üzerinize bir günah yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir.

Sayfa: 38, Cüz: 2

234- İçinizden vefat edenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendi başlarına dört ay on gün beklerler. Bekleme süresini bitirdikleri zaman, artık onların kendi nefisleri hakkında meşrû olarak yaptıklarından dolayı size bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

235- Böyle kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı ifade etmenizde ya da gönüllerinizde gizlemenizde üzerinize bir günah yoktur. Allah biliyor ki, siz onları mutlaka anacaksınız. Fakat meşrû bir söz söylemeniz dışında, onlarla gizlice sözleşmeyin. Farz olan bekleme süresi sona ermeden nikâh akdini bağlamaya karar vermeyin ve bilin ki Allah nefislerinizde olanı muhakkak bilir. Artık O'ndan sakının ve bilin ki, şüphesiz Allah çok bağışlayandır, Halîm'dir (Ceza vermede aceleci değildir).

236- Kendilerine dokunmadan ya da mehir tayin etmeden kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. Eli geniş olan kendi kuvvetine göre, fakir olan da yine kendi kuvvetince örfe uygun bir fayda ile onları faydalandırır. Bu, iyilik edenler üzerine bir borçtur.

237- Eğer kendilerine bir mehir tayin ettiğiniz halde, temas etmeden önce onları boşarsanız, tayin ettiğinizin yarısı onlarındır. Ancak kendilerinin ya da nikâh akdi elinde olanın bağışlaması ayrı. Sizin bağışlamanız ise takvâyâ daha yakındır. Aranızdaki iyiliği unutmayın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir.

Sayfa: 39, Cüz: 2

238- Namazları ve orta namazını koruyun. Allah için, gönülden boyun eğerek kıyam edin.

239- Eğer (bir tehlikeden) korkarsanız, (namazı) yaya yahut binekte iken (kılın). Güvenliğe kavuştuğunuz zaman ise, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi Allah'ı zikredin.

240- İçinizden vefat edip de geride eşler bırakan kimseler, eşleri için (evlerinden) çıkarılmadan, bir yıla kadar faydalanmalarını vasiyet etsinler. Eğer kendileri çıkarlarsa, onların kendileri hakkında meşrû olarak yaptıklarından dolayı size bir günah yoktur. Allah çok güçlüdür ve hikmet sahibidir.

241- Boşanmış kadınların, meşrû bir şekilde faydalanma hakları vardır ki bu, takvâ sahipleri üzerine bir borçtur.

242- İşte Allah, aklınızı kullanasınız diye, size Âyetlerini böyle açıklar.

243- Binlerce kişi iken, ölüm korkusuyla yurtlarından çıkan kimseleri görmedin mi? Allah onlara 'Ölün!' dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

244- Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, her şeyi işitendir, bilendir.

245- Allah'a karşılığını pek çok kat artırması için, güzel bir borç verecek olan kimdir? Allah (rızkı), daraltır ve genişletir. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

Sayfa: 40, Cüz: 2

246- Mûsâ'dan sonra İsrâîloğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani onlar kendi peygamberlerine: 'Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım' demişlerdi. O da: 'Ya savaş size farz kılınır da

savaşmazsanız?’ demişti. Onlar: ‘Yurdumuzdan çıkarılıp çocuklarımızdan olduğumuz halde, ne diye Allah yolunda savaşmayalım?’ demişlerdi. Ama kendilerine savaş farz kılınıncaya, içlerinden pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zâlimleri çok iyi bilendir.

247- Peygamberleri onlara dedi ki: ‘Gerçekten Allah size Tâlût’u hükümdar olarak gönderdi.’ Dediler ki: ‘Biz hükümdarlığa ondan daha layık iken ve ona malca da bir genişlik verilmemişken, o bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir?’ (Peygamberleri): ‘Şüphesiz Allah, onu sizin üzerinize seçti, ona ilim ve vücut bakımından da üstünlük verdi.’ Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah’ın lütfu geniştir, O her şeyi bilendir.

248- Peygamberleri onlara dedi ki: ‘Gerçekten onun hükümdarlığının alâmeti, size Tâbût’un gelmesidir ki onda Rabbinizden bir huzur ve Mûsâ ailesi ile Harun ailesinin geriye bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Onu melekler taşıyacaktır. Eğer mü’minlerseniz, elbet bunda sizin için kesin bir delil vardır.’

Sayfa: 41, Cüz: 2

249- Tâlût, ordusuyla ayrılınca dedi ki: ‘Şüphesiz Allah sizi bir nehir ile imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim ondan tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alanlar müstesnâ.’ Ama içlerinden pek azı dışında ondan içtiler. Nihayet Tâlût ve beraberindeki iman edenler nehri geçince dediler ki: ‘Bugün bizim Câlût’a ve ordusuna karşı gücümüz yoktur.’ Allah’a kavuşacaklarını bilenler ise dediler ki: ‘Nice az bir topluluk, çok topluluğa Allah’ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir.’

250- Câlût ve askerlerine karşı çıktıklarında: 'Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımıza sebat ver ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et' dediler.

251- Derken Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Dâvûd da Câlût'u öldürdü. Allah da ona hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediği bazı şeyleri öğretti. Eğer Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla defedip savmasaydı yeryüzü mutlaka fesâda uğrardı. Fakat Allah âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252- İşte bunlar, Allah'ın Âyetleridir. Bunları sana hak olarak okuyoruz. Şüphesiz ki sen, gönderilmiş peygamberlerdensin.

Sayfa: 42, Cüz:

253- İşte Biz, o peygamberlerin kimini kimine üstün kıldık. Allah onlardan kimiyle konuştu. Kimini de derecelerle yükseltti. Meryem oğlu Îsâ'ya da apaçık deliller verdik ve onu Rûhu'l-Kudüs (Cebrâîl) ile destekledik. Şayet Allah dileseydi, onlardan sonra gelenler, kendilerine o apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ihtilâfa düştüler. Onlardan kimi iman etti kimi de kâfir oldu. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah ne dilerse yapar.

254- Ey iman edenler! İçinde ne bir alış veriş, ne bir dostluk ve ne de bir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce size rızık olarak verdiğimiz şeylerden infâk edin. Kâfirler, zâlimlerin tâ kendileridir.

255- Allah ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O diridir, zâtıyla kâimdir. O'nu ne bir uyuklama ve ne de bir uyku tutar. Göklerde ve yerdekilerin hepsi ancak O'nundur. O'nun izni olmaksızın, huzurunda şefâat edecek olan kimdir? O, onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun ilminden O'nun dilediği dışında hiçbir şeyi kavrayamazlar. O'nun

kürsîsi gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onları korumak O'na ağır gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür.

256- Dinde zorlama yoktur. Muhakkak iman ile küfür apaçık meydana çıkmıştır. Artık kim tâğûtu inkâr eder ve Allah'a iman ederse o gerçekten, kopması olmayan sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir.

Sayfa: 43, Cüz: 3

257- Allah, iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan nûra çıkarır. Kâfirlerin dostları ise tâğûttur. Onlar da onları nûrdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

258- Allah kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hususunda İbrâhîm ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrâhîm: 'Benim Rabbim hem diriltir, hem öldürür' deyince, o: 'Ben de diriltir ve öldürürüm' demişti. İbrâhîm: 'Şüphesiz Allah güneşi doğudan getiriyor; hadi sen de onu batıdan getir' deyince, o kâfir şaşırıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidâyete erdirmez.

259- Yahut o kimse gibisini (görmedin mi) ki, duvarları çatılarının üzerine yıkılmış bir şehre uğramıştı: 'Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?' demişti. Bunun üzerine Allah onu yüz sene ölü bıraktıktan sonra diriltmiş. 'Ne kadar kaldın?' demişti. O da: 'Bir gün ya da bir günden az kaldım' diye söyledi. (Allah:) 'Hayır, yüz yıl kaldın. İşte yiyeceğine ve içeceğine bak, bozulmamış. Bir de eşeğine bak. Seni insanlar için bir ibret kılalım diye (böyle yaptık). (Eşekten kalan) kemiklere bak, onları nasıl yerli yerine koyup birleştiriyoruz; sonra da onlara et giydiriyoruz' diye buyurdu.

Bunlar ona apaçık belli olunca: 'Ben biliyorum ki Allah şüphesiz her şeye kadirdir' dedi.

Sayfa: 44, Cüz: 3

260- Hani İbrâhîm: 'Ey Rabbim! Ölülerini nasıl dirilttiğini bana göster' demişti. 'İnanmadın mı?' diye buyurdu. O da: 'İnandım. Fakat kalbimin yatışması için...' dedi. 'Öyleyse dört kuş al. Onları kendine alıştır, sonra onları (kesip parçala) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Koşarak sana geleceklerdir. Bil ki Allah mutlak gâliptir, hüküm ve hikmet sahibidir' buyurdu.

261- Mallarını Allah yolunda infâk edenlerin durumu, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak bitiren tek bir tohuma benzer. Allah dilediğine kat kat artırır. Allah'ın lütfu geniştir, O her şeyi bilendir.

262- Mallarını Allah yolunda infâk edip de sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin Rabpleri katında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

263- Güzel bir söz ve bağışlama, arkasından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, Halîm (cezalandırmada aceleci değil)dir.

264- Ey iman edenler! İnsanlara gösteriş olsun diye malını harcayan, Allah'a ve âhiret gününe inanmayan kimse gibi; sadakalarınızı başa kakmak ve eziyet etmek sûretiyle boşa çıkarmayın. Onun (gibilerin) durumu, üzerinde biraz toprak bulunan kayaya benzer ki, ona şiddetli bir yağmur isâbet edince onu düz bir taş olarak bırakır. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah, kâfirler topluluğuna hidâyet vermez.

Sayfa: 45, Cüz: 3

265- Allah'ın rızasını istemek ve ruhlarında olan (iman)ı kökleştirip sağlamlaştırmak için mallarını harcayanların durumu ise, tepe üzerinde bulunan bir bahçeye benzer ki kendisine bol yağmur isâbet edince ürününü iki kat verir; bol yağmur yağmasa bile çisenti vardır. Allah yaptıklarınızı görendir.

266- Sizden herhangi biriniz arzu eder mi ki, kendisinin hurma ve üzümlerden oluşan, altından ırmaklar akan bir bahçesi olsun, orada kendisi için her çeşit meyveler bulunsun da kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, üstelik zayıf ve güçsüz çocukları olsun. Derken o bahçeye içinde ateş bulunan bir kasırga isâbet etsin de yanıversin? İşte Allah, düşünesiniz diye size Âyetlerini böyle açıklıyor.

267- Ey iman edenler! Kazandıklarınızın en güzellerinden ve sizin için yerden çıkardıklarımızdan infâk edin.

268- Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size hayasızlığı emreder. Allah ise size kendi katından bir bağışlama ve bir bolluk va'dediyor. Allah ihsanı bol olandır, her şeyi bilendir.

269- O hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verilmişse şüphesiz ona çok hayır verilmiştir. Bunu ancak temiz akıl sahipleri anlar.

Sayfa: 46, Cüz: 3

270- Sarf ettiğiniz her harcamayı yahut adadığınız her adağı şüphesiz Allah bilir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

271- Eğer sadakaları açıkça verirsiniz o, ne güzeldir. Eğer onları gizler de fakirlere (öyle) verirsiniz, bu sizin için daha hayırlıdır. O günahlarınızdan bir kısmını örter. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

272- Onları hidâyete erdirmek senin üzerine borç değildir. Fakat Allah dileğini hidâyete erdirir. Hayır olarak ne infâk ederseniz bu kendiniz

içindir. Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için infâk edersiniz. Hayır olarak her ne infâk ederseniz karşılığı size tam olarak ödenir ve haksızlığa da uğratılmazsınız.

273- (Sadakalar) Allah yolunda kendilerini vakfetmiş, (rıзык için) yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. (Durumlarını) bilmeyen, iffetlerinden dolayı onları zengin zanneder. Sen ise onları simalarından tanırsın. Onlar yüzsüzlük ederek insanlardan (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak her ne infâk ederseniz, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir.

274- Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık infâk edenlerin Rabpleri katında mükâfatı vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

Sayfa: 47, Cüz: 3

275- Fâiz yiyenler, (kabirlerinden) ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların: "Alım satım da tıpkı fâiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Hâlbuki Allah alışverişi helâl, fâizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (fâizden) vazgeçerse geçmiş kendisindedir ve işi de Allah'a kalmıştır. Kim de (fâize) dönerse, onlar da cehennemliktir ve orada ebedi kalacaklardır.

276- Allah, fâizi yok eder, sadakaları ise artırır. Allah, çok kâfir ve çok günahkâr hiçbir kimseyi sevmez.

277- Şüphesiz iman edip sâlih ameller işleyenlerin, namazı dosdoğru kılıp zekât veren kimselerin Rabpleri katında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

278- Ey iman edenler, eğer (gerçek) mü'minler iseniz, Allah'tan korkun ve fâizden arta kalanı bırakın.

279- Şayet (böyle) yapmazsanız, Allah ve Rasûlünün size savaş açtıklarını bilin. Eğer tevbe ederseniz sermayeleriniz sizindir. (Böylece) ne haksızlık edersiniz, ne de haksızlığı uğratılırsınız.

280- Eğer (borçlu) darlık içinde ise, genişlik zamanına kadar ona mühlet verin. Eğer bilerseniz, (alacağınızı) sadaka olarak bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

281- Allah'a döndürüleceğiniz o günden korkunuz. Sonra herkese kazandığı eksiksiz verilecek ve onlara haksızlık edilmeyecektir.

Sayfa: 48, Cüz: 3

282- Ey iman edenler! Belirli bir vakte kadar borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir kâtip (onu) adaletle yazsın. Kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak bulunan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan korksun, ondan (borcundan) hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak bulunan (borçlu) akli ermez veya zayıf olur yahut da kendisi yazdırmaya gücü yetmezse, onun velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şâhid bulundurun. Eğer iki erkek bulunmazsa, o halde razı olacağınız şâhidlerden bir erkekle -biri yanılır (ya da unuttur)sa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın olsun. Şâhidler de çağrıldıkları zaman (gelmekten) kaçınmasınlar. Küçük ya da büyük olsun, onu (borcu) vadesine kadar yazmaktan üşenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şâhidlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemeniz için daha uygundur. Ancak aranızda devredeceğiniz peşin bir ticaret olması hali müstesnâ. O zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şâhid tutun. Yazana da şâhide de asla zarar verilmesin. Eğer yaparsanız şüphesiz ki bu, sizin için bir fâsıklıktır. Allah'tan korkun. Allah, size öğretiyor. Allah, her şeyi bilmektedir.

Sayfa: 49, Cüz: 3

283- Eğer bir yolculukta olur da bir kâtip bulamazsanız, (borçludan) alınmış rehinler de yeter. Eğer birbirinize güvenirsiniz, kendisine güvenilen kimse emanetini (borcunu) ödesin ve Rabbi olan Allah'tan korksun. Şâhidliği de gizlemeyin. Kim onu gizlerse, gerçekten onun kalbi günahkârdır. Allah, yaptıklarınızı çok iyi bilendir.

284- Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. İçinizdekileri açıklasanız da, gizleseniz de Allah onunla sizi hesaba çeker; dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, her şeye güç yetirendir.

285- Peygamber, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Her biri Allah'a, O'nun meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inandı. "O'nun peygamberlerinden hiçbirinin arasını ayırmayız. İşittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz, Senden mağfiret dileriz ve dönüş ancak Sanadır" dediler.

286- Allah, hiçbir kimseye gücünün yeteceğinden başkasını yüklemeyiz. (Herkesin) kazandığı (iyilik) kendi lehine, yaptığı (kötülük) de kendi aleyhinedir. Rabbimiz, unuttuk yahut hata ettiyse bizi sorumlu tutma! Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi, ağır yük yükleme! Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma! Bizi affet, bizi bağışla, bize merhamet et! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!

Çeviri:

Yusuf Semmak